

BIJLAGE I NOTA VAN ZIENSWIJZEN

Het ontwerpbestemmingsplan “Recreatiepark Elsendorp 2016” heeft met ingang van 18 april 2016 gedurende zes weken ter inzage gelegen. Tot en met 30 mei 2016 kon een ieder zijn of haar zienswijze op het ontwerp bij de gemeenteraad in dienen.

In deze bijlage zijn alle ingediende zienswijzen verwerkt. Er is per zienswijze aangegeven of deze ontvankelijk is, wat de zienswijze inhoudt en of naar aanleiding van de reactie op de zienswijze het bestemmingsplan wordt aangepast.

1. Goorts en Coppens Advocaten, namens de heer J.H.A.M. Reijnen, Elsendorpseweg 79 te Elsendorp

Ontvankelijkheid

Op 27 mei 2016 is de zienswijze per post op het gemeentehuis ontvangen. De zienswijze is tijdig en op de juiste wijze ingediend en is ontvankelijk.

Samenvatting zienswijze

1. De raad heeft niet deugdelijke gemotiveerd waarom sprake is van een op grond van de Wro vereiste goede ruimtelijke ordening, dit is in strijd met artikel 3.46 en 3.47 Awb.
2. Er is in het onderliggende bestemmingsplan onvoldoende blijkt gegeven van een deugdelijke belangenafweging. De belangen van de heer Reijnen zijn onvoldoende onderkend en meegewogen in de besluitvorming.
3. De heer Reijnen kan zich niet verenigen met het bestemmingsplan in het bijzonder de regeling omtrent de afstanden tussen de chalets ter plaatse van de aanduiding “specifieke bouwaanduiding – minder dan 4 m”. In het vorige bestemmingsplan was bepaald dat recreatieverblijven op minimaal 4 meter afstand van elkaar moeten staan. De raad heeft op geen enkele wijze gemotiveerd waarom thans voor een geheel andere benadering is gekozen.
4. Ter plaatse van de bovengenoemde bouwaanduiding dient de bestaande afstand als minimale afstand te worden beschouwd. Eerder was niet aangetoond dat de bestaande stacaravans, caravans of chalets op een afstand van minder dan 4 meter van de naastliggende stacaravan, caravan of chalet (ruimtelijk) aanvaardbaar was uit een oogpunt van brandveiligheid. De raad moest nader onderzoek laten uitvoeren met betrekking tot brandveiligheid van de aanwezige chalets. De onderlinge afstand van minimaal 4 meter was juist bepaald vanuit het perspectief van brandveiligheid en het tijdig/adequaat kunnen bieden van hulpverlening bij calamiteiten. Met name het brandveiligheidsaspect is voor de heer Reijnen van groot belang. Voorkomen moet worden dat brand ontstaat en overslaat met rookontwikkeling tot gevolg, waarbij giftige stoffen in de pluimveestallen van de heer Reijnen terecht komen. Het in de stallen gehuisveste pluimvee zal een brand noch rookontwikkeling overleven, hetgeen verstrekkende gevolgen heeft voor de heer Reijnen.
5. De raad staat meer flexibiliteit voor op het recreatiepark aangaande de bouw/plaatsing van chalets, stacaravans en kampeermiddelen. De heer Reijnen kan zich niet verenigen met de planregels, nu daarin geen expliciete bepaling is opgenomen die verbiedt dat stacaravans, caravans, chalets, bouwwerken en kampeermiddelen op minder dan 4

meter van elkaar geplaatst kunnen worden. Doordat chalets dicht op elkaar staan zorgt dit voor een brandgevaarlijke situatie, voor de omgeving maar ook voor de gasten van het recreatiepark.

6. De raad legt de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 26 april 2013 (zaaknummer SHE 12/4052) nog immer naast zich neer. Door die uitspraak is onomstotelijk komen vast te staan dat een aantal chalets en stacaravans te dicht op elkaar staat. Dat zorgt voor een brandonveilige situatie voor de omgeving en voor de gasten van het recreatiepark.
7. Daarbij loopt er tevens nog een beroep waarbij onderdeel van het geschil is de legalisering van chalet met nummer 136 en 137. In deze procedure is aangevoerd dat de bouwwerken als 'tijdelijke bouwwerken' dienen te worden beschouwd. Het is de heer Reijnen onduidelijk hoe de standpunten die zijn ingenomen in die procedure zich verhouden tot onderhavig bestemmingsplan. Indien de chalets immers verplaatst zouden kunnen worden, zou tevens een afstand kunnen worden aangehouden die een brandveilige situatie garandeert.
8. In de brandweeradviezen wordt niet geconcludeerd dat de recreatieverblijven in de huidige situatie op voldoende afstand van elkaar staan maar enkel dat voldaan wordt aan de compartimenteringseisen ingevolge artikel 2.83 lid 2 Bouwbesluit 2012, hetgeen een wezenlijke andere conclusie is.
9. Verwezen wordt naar een rapport van Bureau Veldweg. Een correcte toets op grond van de huidige normeringen heeft niet plaatsgevonden. De heer Reijnen betwist de conclusies uit het rapport en verwijst daartoe naar het rapport/de notitie van M-Tech van 26 mei 2016.

Beantwoording

1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. Het ontwerpbestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp 2016" beoogt uitsluitend de planonderdelen te repareren die de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in de uitspraak van 13 mei 2015 (nr. 201409837/1) heeft vernietigd. Het betreft de regeling van de onderlinge afstand tussen chalets/stacaravans waar deze in de bestaande situatie kleiner is dan 4 meter. Voor deze bestaande kleinere afstanden heeft de raad een uitzondering gemaakt op de hoofdregel dat de onderlinge afstand minimaal 4 meter moet bedragen. Bestaande kleinere afstanden mogen worden gehandhaafd, doch niet verder verkleind. Dit geldt alleen voor de bestaande stacaravans. Uit onderzoek is gebleken dat de kleinere afstanden, waar deze zich voordoen, niet leiden tot een brandonveilige situatie. En ook overigens maakt het relatief beperkte aantal situaties waarin de onderlinge afstand kleiner is dan 4 meter geen inbreuk op de ruimtelijke inrichting en ordening van het recreatiepark. Voor zover de bezwaarmaker meent dat dat wel het geval is, heeft hij dat niet nader toegelicht of onderbouwd.
2. Behoudens het brandveiligheidsaspect heeft de bezwaarmaker geen belangen van hemzelf gesteld die door het ontwerpbestemmingsplan worden geraakt. Van dergelijke belangen is ook anderszins niet gebleken. Het brandveiligheidsaspect is uitdrukkelijk en uitvoerig in de

besluitvorming betrokken. Daarom valt niet in te zien waarom de belangen van de heer Reijnen onvoldoende zouden zijn onderkend en meegewogen.

3. Het ontwerpbestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp 2016" beoogt inderdaad de bestaande situaties, waarin stacaravans op minder dan 4 meter van elkaar staan, te legaliseren. Voor deze bestaande kleinere afstanden heeft de raad een uitzondering gemaakt op de hoofdregel dat de onderlinge afstand minimaal 4 meter moet bedragen. Bestaande kleinere afstanden mogen worden gehandhaafd, doch niet verder verkleind. Dit geldt alleen voor de bestaande stacaravans. Gebleken is dat de kleinere afstanden, waar deze zich voordoen, niet leiden tot een brandonveilige situatie. En ook overigens maakt het relatief beperkte aantal situaties waarin de onderlinge afstand kleiner is dan 4 meter geen inbreuk op de ruimtelijke inrichting en ordening van het recreatiepark.
4. De onderlinge afstand tussen stacaravans en chalets van minimaal 4 meter wordt primair voorgeschreven vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening. Zoals reeds gesteld bij de beantwoording van de zienswijze onder punt 1, maakt het relatief beperkte aantal situaties waarin de onderlinge afstand kleiner is dan 4 meter echter geen inbreuk op de ruimtelijke inrichting en ordening van het recreatiepark.

De brandveiligheid van de chalets en stacaravans wordt primair gewaarborgd door de ter zake gestelde eisen in het Bouwbesluit 2012, in het bijzonder de eisen ten aanzien van woonwagens in afdeling 2.10 van dat Bouwbesluit. In die afdeling worden geen eisen gesteld ten aanzien van de onderlinge afstand van woonwagens. Relevant is met name het bepaalde in artikel 2.83, tweede lid, en in artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012. Artikel 2.83, tweede lid, bepaalt dat in een brandcompartiment ten hoogste vier woonwagens en nevenfuncties met een totale gebruiksoppervlakte van ten hoogste 1.000 m² liggen. Artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012 bepaalt dat de WBDBO van een brandcompartiment naar een ander brandcompartiment ten minste 30 minuten is dan wel de afstand tussen een brandcompartiment en een ander brandcompartiment ten minste 5 meter bedraagt. Uit artikel 2.83, tweede lid, en artikel 2.84, tiende lid, volgt dat de brandveiligheid van woonwagens (het risico van uitbreiding van brand) niet zozeer beoordeeld moet worden voor individuele woonwagens en hun onderlinge afstand, maar voor clusters van ten hoogste vier woonwagens. Een clustering van telkens maximaal vier woonwagens wordt gezien als voldoende brandveilig in die zin dat, wanneer deze clustering voldoet aan artikel 2.84, tiende lid, de uitbreiding van brand in voldoende mate wordt beperkt.

Naast het tiende lid van artikel 2.84 zijn ook het achtste en negende lid van dat artikel aangestuurd voor woonwagens. Artikel 2.84, achtste lid, stelt geen materiële eisen waaraan de onderlinge afstand tussen stacaravans, waar deze kleiner is dan vier meter, kan worden getoetst. Artikel 2.84, negende lid, bepaalt dat de WBDBO van een woonwagen naar een andere woonwagen ten minste dertig minuten bedraagt. Bij het bepalen van deze WBDBO moet echter uitgegaan worden van een identieke, spiegelsymmetrisch geplaatste woonwagen op een afstand van 5 meter. Bij de toets van een woonwagen aan artikel 2.84, negende lid, speelt de werkelijke afstand tot andere woonwagens dus geen rol. Uitgegaan moet worden van een denkbeeldige afstand van 5 meter. Om die reden kan een toets aan artikel 2.84, negende lid, niet bijdragen aan de onderbouwing van de brandveiligheid van een onderlinge afstand van minder dan 4 meter. Verwezen kan ook worden naar de toelichting bij artikel 2.84, negende lid (Stb. 2011, 416). Daarin staat dat de denkbeeldige afstand van 5 meter in (toen nog) artikel 2.84, achtste lid (thans artikel 2.84, negende lid) in

de praktijk soms als onderlinge afstand wordt aangehouden maar daar niet voor is bedoeld. De denkbeeldige afstand van 5 meter is slechts een rekenwaarde.

Uitgaande van het voorgaande heeft de raad een onderzoek laten uitvoeren door bureau Veldweg naar de vraag of ook bij een onderlinge afstand van 4 meter tussen brandcompartimenten (clusters van maximaal vier stacaravans) nog voldaan wordt aan artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012. Een onderzoek naar de vraag of ook nog aan artikel 2.84, tiende lid, wordt voldaan als de onderlinge afstand tussen brandcompartimenten kleiner is dan 4 meter werd niet noodzakelijk geacht omdat die situatie zich nergens op het recreatiepark voordoet. Evenmin kan die situatie zich alsnog gaan voordoen nu artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels een onderlinge afstand van minder dan 4 meter tussen stacaravans slechts voor reeds bestaande situaties toelaat.

Veldweg heeft met zijn berekeningen aangetoond dat bij een onderlinge afstand tussen brandcompartimenten van 4 meter de stralingswarmte kleiner is dan 15 kW/m², hetgeen impliceert dat voldaan wordt aan een WBDBO van 30 minuten. Overigens is inmiddels ook concreet onderzocht hoe groot de feitelijke onderlinge afstanden tussen brandcompartimenten met maximaal vier stacaravans op het recreatiepark zijn. Het blijkt dat die afstanden in alle gevallen 5 meter of meer bedragen. Hiervoor is een tekening opgesteld, die aan het bestemmingsplan zal worden toegevoegd. Aan artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012 wordt dus hoe dan ook voldaan, nu het bepaalde in dat artikellid ervan uitgaat dat bij een afstand van 5 meter tussen brandcompartimenten altijd voldaan wordt aan een WBDBO van 30 minuten. In zoverre dient het rapport van Veldweg nog slechts als een bevestiging daarvan.

Nu de bestaande situatie, waarbij een aantal stacaravans op minder dan 4 meter van elkaar staat, voldoet aan artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012, leidt de reparatie van artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels niet tot een brandonveilige situatie (onaanvaardbaar risico van uitbreiding van brand) op het recreatiepark. Van een onaanvaardbaar risico op overslag van brand naar de bedrijfsbebouwing op het perceel van de heer Reijnen is hoe dan ook geen sprake, aangezien die bedrijfsbebouwing op meer dan 70 meter van het recreatiepark staat en op circa 100 meter van de dichtstbijstaande stacaravan waarop artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels van toepassing is.

5. Deze zienswijze richt zich kennelijk niet tegen de reparatie van artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels, maar tegen het ontbreken van een planregel die de onderlinge afstand tussen alle bouwwerken en kampeermiddelen regelt. Daargelaten dat er geen noodzaak voor een dergelijke planregel bestaat, zijn de planregels van het bestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp", zoals vastgesteld op 2 oktober 2014, reeds onherroepelijk geworden door de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 mei 2015. Het ontwerpbestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp 2016" beoogt slechts artikel 4.2.3, onder a, sub 3, te herstellen en is niet bedoeld om ook andere wijzingen in het onherroepelijk geldende bestemmingsplan aan te brengen.
6. In de genoemde uitspraak van de rechtbank is niet komen vast te staan dat een aantal chalets en stacaravans te dicht bij elkaar staat. Vast is komen te staan dat een aantal stacaravans op minder dan de in het bestemmingsplan voorgeschreven onderlinge afstand van 4 meter staan. Het ontwerpbestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp 2016" beoogt die strijdigheid met het bestemmingsplan op te heffen. Van een brandonveilige situatie is geen sprake.

7. De procedure rond de omgevingsvergunning voor de stacaravans 136 en 137 staat los van de bestemmingsplanprocedure. In eerstgenoemde procedure heeft de eigenaar van het recreatiepark een omgevingsvergunning aangevraagd voor tijdelijk gebruik in afwijking van het bestemmingsplan. Op die aanvraag heeft het college, conform de aanvraag, beslist. De reparatie van artikel 4.2.3, onder a, sub 3, beoogt de planregel te herstellen, dat voor bestaande stacaravans die op minder dan 4 meter van elkaar staan de bestaande afstand als minimum geldt. Deze regeling is ook van toepassing op de stacaravans 136 en 137. Indien stacaravan 137 wordt verplaatst waardoor de afstand tot stacaravan 136 minimaal 4 meter wordt, geldt vanaf dat moment artikel 4.2.3, onder a, sub 3, voor deze stacaravans niet meer. In zoverre sluiten de omgevingsvergunning en het bestemmingsplan dus op elkaar aan. Van een brandonveilige situatie is geen sprake.
8. De brandveiligheid van de chalets en stacaravans wordt primair gewaarborgd door de ter zake gestelde eisen in het Bouwbesluit 2012, in het bijzonder de eisen ten aanzien van woonwagens in afdeling 2.10 van dat Bouwbesluit. In die afdeling worden geen eisen gesteld ten aanzien van de onderlinge afstand van woonwagens. Relevant is met name het bepaalde in artikel 2.83, tweede lid, en in artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012. Uit artikel 2.83, tweede lid, en artikel 2.84, tiende lid, volgt dat de brandveiligheid van woonwagens (het risico van uitbreiding van brand) niet zozeer beoordeeld moet worden voor individuele woonwagens en hun onderlinge afstand, maar voor clusters van ten hoogste vier woonwagens. Bij de toets van een woonwagen aan artikel 2.84, negende lid, speelt de werkelijke afstand tot andere woonwagens geen rol.
Nu de bestaande situatie, waarbij een aantal stacaravans op minder dan 4 meter van elkaar staat, voldoet aan artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012, leidt de reparatie van artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels niet tot een brandonveilige situatie (onaanvaardbaar risico van uitbreiding van brand) op het recreatiepark.
De Veiligheidsregio heeft derhalve terecht uit kunnen gaan van deze toets aan de compartimenteringseisen uit het Bouwbesluit 2012 en heeft niet hoeven uitgaan van de feitelijke afstand tussen de recreatieverblijven.
9. De brandveiligheid van de chalets en stacaravans wordt primair gewaarborgd door de ter zake gestelde eisen in het Bouwbesluit 2012, in het bijzonder de eisen ten aanzien van woonwagens in afdeling 2.10 van dat Bouwbesluit. In die afdeling worden geen eisen gesteld ten aanzien van de onderlinge afstand van woonwagens. Relevant is met name het bepaalde in artikel 2.83, tweede lid, en in artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012.

Artikel 2.83, tweede lid, bepaalt dat in een brandcompartiment ten hoogste vier woonwagens en nevenfuncties met een totale gebruiksoppervlakte van ten hoogste 1.000 m² liggen. Artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012 bepaalt dat de WBDBO van een brandcompartiment naar een ander brandcompartiment ten minste 30 minuten is dan wel de afstand tussen een brandcompartiment en een ander brandcompartiment ten minste 5 meter bedraagt. Uit artikel 2.83, tweede lid, en artikel 2.84, tiende lid, volgt dat de brandveiligheid van woonwagens (het risico van uitbreiding van brand) niet zozeer beoordeeld moet worden voor individuele woonwagens en hun onderlinge afstand, maar voor clusters van ten hoogste vier woonwagens. Een clustering van telkens maximaal vier woonwagens wordt gezien als voldoende brandveilig in die zin dat, wanneer deze clustering voldoet aan artikel 2.84, tiende lid, de uitbreiding van brand in voldoende mate wordt beperkt.

Naast het tiende lid van artikel 2.84 zijn ook het achtste en negende lid van dat artikel aangestuurd voor woonwagens. Artikel 2.84, achtste lid, stelt geen materiële eisen waaraan

de onderlinge afstand tussen stacaravans, waar deze kleiner is dan vier meter, kan worden getoetst. Artikel 2.84, negende lid, bepaalt dat de WBDBO van een woonwagen naar een andere woonwagen ten minste dertig minuten bedraagt. Bij het bepalen van deze WBDBO moet echter uitgegaan worden van een identieke, spiegelsymmetrisch geplaatste woonwagen op een afstand van 5 meter. Bij de toets van een woonwagen aan artikel 2.84, negende lid, speelt de werkelijke afstand tot andere woonwagens dus geen rol. Uitgegaan moet worden van een denkbeeldige afstand van 5 meter. Om die reden kan een toets aan artikel 2.84, negende lid, niet bijdragen aan de onderbouwing van de brandveiligheid van een onderlinge afstand van minder dan 4 meter. Verwezen kan ook worden naar de toelichting bij artikel 2.84, negende lid (Stb. 2011, 416). Daarin staat dat de denkbeeldige afstand van 5 meter in (toen nog) artikel 2.84, achtste lid (thans artikel 2.84, negende lid) in de praktijk soms als onderlinge afstand wordt aangehouden maar daar niet voor is bedoeld. De denkbeeldige afstand van 5 meter is slechts een rekenwaarde.

Uitgaande van het voorgaande heeft de raad een onderzoek laten uitvoeren door bureau Veldweg naar de vraag of ook bij een onderlinge afstand van 4 meter tussen brandcompartimenten (clusters van maximaal vier stacaravans) nog voldaan wordt aan artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012. Een onderzoek naar de vraag of ook nog aan artikel 2.84, tiende lid, wordt voldaan als de onderlinge afstand tussen brandcompartimenten kleiner is dan 4 meter werd niet noodzakelijk geacht omdat die situatie zich nergens op het recreatiepark voordoet. Evenmin kan die situatie zich alsnog gaan voordoen nu artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels een onderlinge afstand van minder dan 4 meter tussen stacaravans slechts voor reeds bestaande situaties toelaat.

Veldweg heeft met zijn berekeningen aangetoond dat bij een onderlinge afstand tussen brandcompartimenten van 4 meter de stralingswarmte kleiner is dan 15 kW/m^2 , hetgeen impliceert dat voldaan wordt aan een WBDBO van 30 minuten. Overigens is inmiddels ook concreet onderzocht hoe groot de feitelijke onderlinge afstanden tussen brandcompartimenten met maximaal vier stacaravans op het recreatiepark zijn. Het blijkt dat die afstanden in alle gevallen 5 meter of meer bedragen. Aan artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012 wordt dus hoe dan ook voldaan, nu het bepaalde in dat artikellid ervan uitgaat dat bij een afstand van 5 meter tussen brandcompartimenten altijd voldaan wordt aan een WBDBO van 30 minuten. In zoverre dient het rapport van Veldweg nog slechts als een bevestiging daarvan.

De notitie van M-Tech Nederland B.V., die de bezwaarmaker bij zijn zienswijze heeft overgelegd, kan niet tot een andere conclusie leiden. M-Tech heeft een eigen berekening gemaakt met als resultaat dat bij een afstand van 5 meter tussen brandcompartimenten de warmtestralingsbelasting al $27,95 \text{ kW/m}^2$ bedraagt en dus veel hoger is dan 15 kW/m^2 . De berekening van M-Tech is echter niet juist. M-Tech berekent de warmtestralingsbelasting uitgaande van een stapel hout. Een stacaravan of chalet is echter niet vergelijkbaar met een stapel hout omdat een stapel hout in tegenstelling tot een stacaravan of chalet een zeer optimaal verbrandingsproces kent. En voorts neemt M-Tech in zijn berekening ten onrechte aan dat de totale vrijkomende energie (55.948 MJ) wordt omgezet als stralingswaarde ($129,051 \text{ kW/m}^2$). Dat leidt tot een onwaarschijnlijk hoge warmtestralingsbelasting.

Nu de bestaande situatie, waarbij een aantal stacaravans op minder dan 4 meter van elkaar staat, voldoet aan artikel 2.84, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012, leidt de reparatie van artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels niet tot een brandonveilige situatie (onaanvaardbaar risico van uitbreiding van brand) op het recreatiepark. Van een onaanvaardbaar risico op overslag van brand naar de bedrijfsbebouwing op het perceel van

de bezwaarmaker is hoe dan ook geen sprake, aangezien die bedrijfsbebouwing op meer dan 70 meter van het recreatiepark staat en op circa 100 meter van de dichtstbijstaande stacaravan waarop artikel 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels van toepassing is.

Conclusie

De zienswijze leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.